

10 lūgšanu dienas
bērniem 2026

Atbrīvots !

1. DIENA

Iepazīsti Jēzu kā dzīvo Glābēju!

Apustuļu darbi 1:1–3

ATMIŅAS PANTŠ

Psalmi 119:105

Tavs vārds ir manu kāju
spīdeklis un gaišums uz
maniem ceļiem.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Lūkas 1:1–4 un Apustuļu darbi 1:1–3! Kāpēc Lūka uzrakstīja Lūkas evaņģēliju un Apustuļu darbu grāmatu?

AKTIVITĀTE

- Aicini katru draugu vai ģimenes locekli īsi aprakstīt kaut ko, neminot, kas tas ir, bet norādot vienu pazīmi, kura norāda, ka tas ir dzīvs. Visiem jācenšas uzminēt, ko jūs aprakstāt. (Piemēram: tam ir spārni, un to piesaista skaistums. Es zinu, ka tas ir dzīvs, jo tas vēzē spārnus bez vēja!)

LŪGŠANA

- Lūdziet kopā, lai katrs jūsu ģimenes loceklis un draugs varētu iepazīt Jēzu kā dzīvo Glābēju. Pēc tam, kad esat lūguši cits par citu, lūdziet par ģimenes locekļiem un draugiem, kuri vēl nepazīst Jēzu personīgi!

1. DIENA

Iepazīsti Jēzu kā dzīvo Glābēju!

NOSLĒPUMAINAIS SVEŠINIEKS

Kad uztrauktā Marija atskrēja pie mācekļiem, viņa drebošā balsī ar sajūsmu stāstīja savu piedzīvojumu, bet tie viņai neticēja. Varu iedomāties, kā viņi Marijai saka: “Nē, nē, nerunā tā! Tev tas būs izlicies, tu nevarēji Viņu redzēt, tas nav iespējams!”

“Un tomēr – es redzēju Viņu!” Marija bija pārlicināta. “Redzēju, redzēju, patiešām redzēju!”

“Nabadzīte,” kāds ierunājās, “viņa jau redz to, kā nav...”

“Bet Viņš runāja ar mani!” Marija iebilda. “Viņš nosauca mani vārdā, es vienmēr pazīšu Viņa balsi! Un Viņš teica, ka dosies uz Debesīm pie Sava Tēva. Lūdzu, ticiet man!”

Tomēr viņi neticēja. Viņi nespēja noticēt. Katra jauna ziņa lika tiem aizvien vairāk uztraukties. Par to, ka kaps ir tukšs, viņi nešaubījās. Pēteris un Jānis tur bija bijuši un nebija atraduši neko, izņemot balto audeklu. Mācītāja ķermenis naktī bija pazudis. Kāds Viņu ir aiznesis. Bet kurš? Un kādēļ? Varbūt priesteri Viņu paņēmuši un slepeni kaut kur apglabājuši, lai mācekļi neatrastu? Varbūt Pilāts pavēlējis kareivjiem kaut ko izdarīt, lai atbrīvotos no Viņa?

Visu dienu mācekļi sprieda un izteica dažādus minējumus. Tomēr neviens neko nespēja palīdzēt. Lielākā daļa mācekļu baidījās iziet no istabas, jo domāja, ka viņus var apcietināt. Tādēļ viņi gaidīja izdevīgu brīdi, kad varēs doties uz Galileju. Beidzot divi no viņiem nolēma atgriezties mājās. Tie bija Kleops un viņa draugs. Viņi abi dzīvoja Emavas pilsētiņā desmit kilometrus no Jeruzalemes. Kaut arī pārējie centās viņus atrunāt, tie tomēr devās ceļā. Mierīgi, bez jebkādiem starpgadījumiem abi atstāja pilsētu.

Viņu sirds bija nomākta un seja noskumusi. Stāvoklis šķita bezcerīgs. Abi bija vīlušies, jo visas jaukās cerības, kas saistījās ar Jēzu, nu bija sabrukušas. Kad tie redzēja Viņu iejājam Jeruzalemē, tie bija pārlicināti, ka nu Viņš pasludinās Sevi par Israēla ķēniņu. Bet tā vietā Viņš ļāva Sevi apcietināt un nonāvēt kā noziedznieku. Tas viss bija pārāk skumji.

1. DIENA

Iepazīsti Jēzu kā dzīvo Glābēju!

Cik varens ķēniņš Viņš varēja būt! Viņa mācība bija tik brīnišķīga! Kāda tajā bija mīlestība pret cilvēkiem, un cik dziedinošs spēks tai piemita! Viņš būtu vislabākais ķēniņš, kādu vēsture jebkad pazinusi, daudz varenāk nekā Salamans un Dāvids. Bet kā Viņš nomira un kā Viņu apglabāja? Un nu neviens nezina, kur palicis Viņa līķis. Kā tas viss varēja notikt? Nu atliek vienīgi atgriezties pie darba un censties to visu aizmirst...

Tā nu viņi lēnām gāja, savās domās iegrimuši, nepievērsdami uzmanību nekam, kas notika apkārt. Bet tad piepeši abi pamanīja, ka kāds soļo blakus.

“No kurienes tu nāc?” viņi būtu varējuši jautāt savam ceļabiedram, tomēr abi bija pārāk aizņemti ar savām domām un runām, lai uzsāktu sarunu. Tā nu viņi vienkārši turpināja iet savu ceļu.

Tad Noslēpumainais ceļabiedrs sāka runāt pirmais. “Kādas tās runas, ko jūs runājat savā starpā uz ceļa? Kāpēc esat tik noskumuši?” Viņš jautāja.

Kleops paskatījās uz Viņu. “Vai Tu viens šeit tāds svešinieks Jeruzalemē, kas nezina, kas šinīs dienās tur noticis?”

“Kas tad?” jautāja Nepazīstamais.

“Tas ar Jēzu no Nācaretes,” Kleops atbildēja, vēlēdamies pastāstīt visu par Jēzu cilvēkam, kurš neko par Viņu nezināja. “Viņš bija pravietis,” Kleops stāstīja, “varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā. Bet mūsu augstie priesteri un virsnieki Viņu nodeva pazudināšanai uz nāvi un sita Viņu krustā.”

Nepazīstamais klausījās ar lielu interesi.

“Bet mēs tā cerējām,” Kleops turpināja, “ka Viņš ir Tas, kas Israēlu atpestīs; un turklāt šodien ir tieši trešā diena, kopš šīs lietas notikušas. Tad arī kādas no mūsu sievietēm mūs izbiedēja, tās agri bijušas pie kapa un, Viņa miesas neatradušas, nāk un saka, ka esot redzējušas eņģeļu parādīšanos, kas saka, Viņš esot dzīvs. Un kādi no mums nogāja pie kapa un atrada tā, kā sievas sacīja, bet Viņu pašu tie neredzēja.”

Kleops izstāstīja visu, ko tikai atcerējās no šinī laikā notikušā. Nepazīstamais visu uzmanīgi uzklausīja. Tad, abiem ceļiniekiem par pārsteigumu, Viņš izteica tiem pārmetumu.

1. DIENA

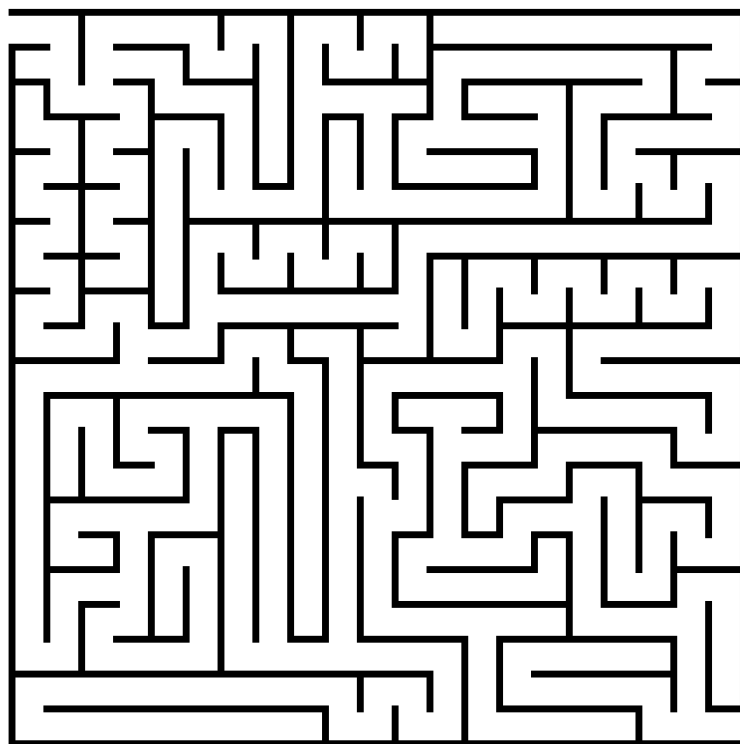
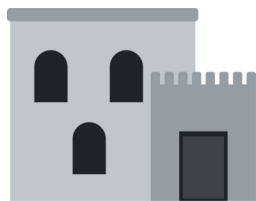
Iepazīsti Jēzu kā dzīvo Glābēju!

“Ak, jūs nesaprašas un sirdī kūtrie, ka jūs negribat ticēt visu to, ko pravieši sludinājuši! Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet Savā godībā?” Viņš jautāja. Pēc tam, neskatoties uz to, ka Viņam pie rokas nebija Bībeles, Viņš no galvas minēja pantu pēc panta. “Un, iesākdams no Mozus un no visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus Rakstus, kas par Viņu rakstīti.”

Cik labi Viņš pārzināja Rakstus! Tā ceļinieki visai drīz pievarēja savus kilometrus, klausīdamies jaunajā draugā, kurš zināja visus šos pravietojumus. Kad viņi bija pavisam tuvu Emavai, “Viņš likās ejot tālāk”, bet viņi iebilda. “Paliec ar mums,” tie lūdza, “jo vakars jau metas.” Tie ielūdza Viņu vakariņās, un Viņš piekrita. Tad Viņš “maizi ņēma, pateicās, pārlauza un deva tiem to”. Tajā brīdī viņi pazina Pestītāju.

“Jēzu! Mācītāj!” abi iesaucās, bet Viņa vairs nebija, “Viņš no tiem nozuda”.

Marijai Magdalēnai bija taisnība, viņa tiešām bija redzējusi Kungu. Viņš patiesi ir dzīvs! Cik brīnišķīga vēsts! Tagad tā jādara zināma visiem!

2. DIENA

Saskaņojies ar Debesīm!

Apustuļu darbi 1:6–8

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi 1:8

Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 1:6–8! Par ko mācekļi domāja? Par ko tu domā visbiežāk?

AKTIVITĀTE

- Aicini visus piecelties un aizvērt acis. Kad visi ir aizvēruši acis, izveidojiet taisnu rindu, nepieskaroties viens otram. Lai izveidotu rindu, drīkstat izmantot tikai balsi. Kad esat izveidojuši rindu, atveriet acis, paskatieties, kā jums izdevās.

LŪGŠANA

- Lūdziet kopā: “Ak, Kungs, atver mūsu acis ar Svētā Gara palīdzību, lai mēs varētu būt vienoti Tavā mums uzticētajā misijā!”

2. DIENA

Saskaņojies ar Debesīm!

SIRDIS AIZDEGAS NO JAUNA

Neraugoties uz izsalkumu un nogurumu, Kleops un viņa draugs piecēlās no vakariņām un steidzās atpakaļ uz Jeruzalemi. Citā gadījumā viņi naktī nekādā ziņā nedotos tādā ceļā. Bet nu viņus nebiedēja nekas – ne tumsa, ne laupītāji, jo viņiem bija steidzīga vēsts visiem. Viņi skrēja, klupdami uz akmeņainā ceļa, nobrāza kājas, krita, bet cēlās atkal. Tikai uz priekšu, uz priekšu, uz Jeruzalemi!

Kaut arī viņi ļoti steidzās un piekusa, tie nespēja nedalīties ar citiem savos piedzīvojumos. Viņi nespēja saprast un pārmeta sev, kāpēc tūlīt nebija pazinuši Jēzu.

“Vai mūsu sirds mūsos nedega,” viņi runāja savā starpā, “kad Viņš ar mums runāja uz ceļa, mums Rakstus izskaidrodams?” Cik ļoti šie divi vīri tagad atšķīrās no tiem, kas tikai pirms dažām stundām bija gājuši uz Emavu! Visas skumjas, vilšanās un bēdas izzuda vienā acumirkļī, nu viņi bija spēka un prieka pārpilni, brīnišķīgās, jaukās vēsts pārņēmti, un viņi steidzās šo vēsti aiznest mācekļiem. Spārnoti, neskatoties uz visām iespējamām briesmām, viņi steidzās atpakaļ uz pilsētu, lai tik ātrāk būtu pie saviem draugiem un lai visiem pastāstītu par augšāmcēlušos Kungu. Steidzīgi iegājuši pa pilsētas vārtiem, viņi pa klusajām ielām devās uz māju, kurā bija atstājuši draugus. Pieklauvējuši pie durvīm, tie lūdza viņus ielaist. Kāds uzmanīgi pavēra durvis, piesardzīgi palūkodamies nakts tumsā. Pa pusatvērtajām durvīm Kleops un viņa draugs redzēja uztrauktos mācekļus. Atnācējus pazinuši, tie sauca: “Tas Kungs patiesi augšāmcēlies un Sīmanim parādījies!” Bet arī atnācējiem no Emavas bija priecīga ziņa, un viņi to tūlīt izstāstīja –kā bija sastapuši Jēzu uz ceļa, kā gājuši kopā ar Viņu apmēram divas stundas un kā pazinuši Viņu, kad Viņš bija sniedzis tiem maizi. Visus klātesošos stāsts ļoti satrauca, nu viņi bija pilnīgi pārliecināti, ka Jēzus ir augšāmcēlies.

Pēkšņi, vislielākā uztraukuma un dzīvāko sarunu vidū, kāds iesaucās: “Lūk, Viņš!”

Visu acis pievērsās Cilvēkam, kurš piepeši parādījās viņu vidū. Viņš sacīja: “Miers ar jums!” Bet mācekļu sirdī nebija miera, viņu sirdī bija bailes, viņi domāja, ka redz garu. Tomēr tas nebija gars, tas bija Jēzus.

“Kāpēc esat tā izbijušies?” Viņš jautāja. “Un kāpēc tādas šaubas ceļas jūsu sirdī? Redziet Manas rokas un Manas kājas, jo garam nav miesas un kaulu!”

Pēc tam, mācekļiem par pārsteigumu, Viņš jautāja: “Vai jums še ir kas ēdams?” Tātad tas tiešām ir Viņš, ja reiz Viņš ir izsalcis un vēlas ēst! Mācekļi sāka steidzīgi meklēt ēdamo. Nekā sevišķa tur nebija. Viņi atrada zivis un maizi. Bet cik labprāt viņi bija gatavi atdot Jēzum pašu pēdējo! Tā nu Dzīvības Ķēniņš un visa Radītājs ar pateicību pieņēma šo barību. Viņš ēda mācekļu acu priekšā, bet viņi visi stāvēja un nenolaida no Viņa acis. Vakariņas beidzās, un nu Jēzus tiem sniedza nelielu Bībeles stundu, kā nesen Kleopam un viņa draugam uz Emavas ceļa. “Tad Viņš tiem saprašanu atdarīja, ka tie Rakstus saprastu, un tiem sacīja: “Tā stāv rakstīts, ka Kristum bija ciest un augšāmcelties no miroņiem trešā dienā un ka Viņa Vārdā būs sludināt atgriešanos uz grēku piedošanu visām tautām, iesākot no Jeruzalemes.””

Ar lielu uzmanību viņi uz klausīja katru vārdu. Jauna cerība uzausa viņu sirdī. Jēzus ir dzīvs! Viņš ir augšāmcēlies no miroņiem! Viņš ir piepildījis Savu apsolījumu! Lielie pravietojumi ir piepildījušies!

Tad viņu sirds iedegās. Dziestošās ogles uzliesmoja ar jaunu spēku. Noskumušo, izbiedēto un vīlušos mācekļu pulciņš pēkšņi pārvērtās drosmīgos, stipros sava Mācītāja sekotājos, gatavos nest Viņa prieka vēsti līdz pasaules galam.

3. DIENA

Satiec Jēzu pārsteigumos!

Apustuļu darbi 1:9–11

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi 1:11

Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesīs, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 1:9–11 un Mateja 24:42–44! Kā Jēzus atgriezīsies? Kā tu saproti vārdus par to, ka Jēzus nāks kā zaglis? Ko tu no tā vari mācīties?

AKTIVITĀTE

- Aicini visus padomāt, cik minūtes pirms vai pēc plānotā tikšanās laika jūs parasti ierodaties.
- Palūdz visiem, kuriem patīk ierasties ātrāk, pacelt roku un ar pirkstiem parādīt, par cik minūtēm ātrāk viņi parasti ierodas.
- Palūdz visiem, kuri mēdz ierasties vēlāk, pacelt roku un ar pirkstiem parādīt, par cik minūtēm vēlāk viņi parasti ierodas.

LŪGŠANA

- Lūdz Dievu sagatavot tavu sirdi Jēzus drīzajai atnākšanai!

3. DIENA

Satiec Jēzu pārsteigumos!

ČETRDESMIT BRĪNIŠĶĪGAS DIENAS

Pagāja nedaudz dienu, un visa Galileja jau zināja, ka Jēzus parādījies septiņiem mācekļiem ezera krastā. Vēsts zibens ātrumā izplatījās no pilsētas uz pilsētu. Viņa daudzie draugi Kānā, Kapernaumā, Tibērijā, Nāceretē un citās vietās līdz šim aizvien bija ļoti noskumuši, zinādami, ka Jēzus ir piesists krustā. Vai varat iedomāties, cik priecīgi viņi kļuva, uzzinājuši, ka Jēzus ir dzīvs? Kaut arī kaps bija aizzīmogots, Viņš izgāja no tā un nu atkal ir Galilejā!

Gandrīz neticami, tomēr tā bija patiesība. Septiņi mācekļi taču nevarēja pārskatīties. Vai gan tas nebija Viņš, kurš ēda ar tiem kopā? Vai tas nebija Jēzus, kurš tik ilgi runāja ar Pēteri par viņa nākamo darbu?

Visur zēni un meitenes runāja par Viņu. “Tas tiešām ir Jēzus,” tie teica cits citam. “Viņš, kā vienmēr, stāvēja krastā un rādīja mācekļiem, kur mest tīklus. Viņi izmeta un izvilka simt piecdesmit trīs lielas zivis!”

“Jā,” kāds sacīja, “Viņš iekūra ugunsķuru un sagatavoja tiem azaidu, kamēr tie nāca krastā. Viņš uzsmaidīja tiem kā vienmēr. Kā es vēlētos Viņu redzēt!”

Izplatījās vēsts, ka Jēzum ir jāsatiekas ar mācekļiem kalnā, uz kura viņi tik bieži sastapās. Drīz vīri un sievas, zēni un meitenes, visi bija ceļā cerībā atkal Viņu redzēt un dzirdēt. Arvien vairāk un vairāk ļaužu sapulcējās vietā, kur reiz bija pulcējušies pieci tūkstoši cilvēku. Visi bija satraukti un pārrunāja pēdējos notikumus un to, kur pēc viņu domām varētu parādīties Jēzus. Daudzi bija pārliecināti, ka nu ir pienācis brīdis, kad Jēzus pasludinās Sevi par Israēla ķēniņu. Ja Viņš spēja piecelties no miroņiem, Viņš, protams, spēš izdzīt visus romiešus no zemes, un tad sāksies Viņa valdīšanas laiks, kuru paredzēja pravieši. Varbūt Viņš ieradīsies pie tiem šodien kā brīnišķīgs ķēniņš dārgā apģērbā, ar zelta diadēmu galvā?

Bet viņi kļūdījās. Pēkšņi kāds pamanīja tuvojamies Cilvēku. Viņam nebija ne diadēmas, ne ķēniņa apģērba. Viņš izskatījās tieši tāpat kā tajās neaizmirstamajās dienās pirms Savas nāves.

3. DIENA

Satiec Jēzu pārsteigumos!

“Tas ir Jēzus!” viņi sauca. “Jā, tas ir Jēzus!” Viņu balsī skanēja prieks, viņi bija To ļoti gaidījuši. Viņu redzēja pieci simti cilvēku, par to ir rakstīts Bībelē, 1. vēstulē korintiešiem 15:6. Vai nu jel kāds varēja šaubīties par Viņa augšāmcelšanos? Pieci simti cilvēku nevarēja kļūdīties!

Tad Jēzus viņus uzrunāja. Par nožēlu, mēs nezinām, ko Viņš tiem teica. Cik žēl, ka neviens nav pierakstījis Viņa vārdus! Tikai daži jauki vārdi ir atstāti mums tās neaizmirstamās dienas piemiņai: “Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes.

Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un, redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Vēl daudz bija jāstrādā, lai Viņa valstība varētu nodibināties virs zemes. Bet Viņa valstība nāks ne ar cīņu, bet ar mācību. Viņiem visiem ir jāpiedalās šī plāna īstenošanā. Viņiem jāiet pie visām tautām visā pasaulē, stāstot visiem par Dieva mīlestību, mācot ļaudis mīlēt citam citu un sagatavojot tos mūžīgai dzīvei. Viņiem būs jāpiedzīvo pārbaudījumi, grūtības un vilšanās, bet viņiem nav jābaidās. Jēzus būs ar viņiem vienmēr, ik dienas, līdz pasaules galam. Viņš nekad tos neaizmirsīs. Nekad! Lai paiet simti, tūkstoši gadu, vienmēr tie būs Viņam tuvi un dārgi. Nebūs nevienas dienas, ne stundas, ne minūtes, kad Viņš nedomās par tiem.

Jēzus teica: “Tāpēc ejiet!” Katrs vīrs, kas tur stāvēja, attiecināja Viņa vārdus uz sevi, katra sieviete domāja, ka tas ir teikts viņai. Tāpat bija ar zēniem un meitenēm, tie sacīja cits citam: “Viņš lika man iet! Jā! To sakot, Viņš raudzījās tieši uz mani!” Tā patiešām bija. Jēzus vēlējās, lai katrs, kas Viņu mīl, iet un māca visas tautas.

“Bet šīs zīmes ticīgiem ies līdz: Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās, tie ar rokām pacels čūskas, un, kad tie dzers nāvīgas zāles, tad tās tiem nekaitēs. Neveseliem viņi rokas uzliks, un tie kļūs veseli.” Kāds apsolījums! Tas ir dots visiem, kuri ies un sludinās Dieva mīlestību! Protams, tas nenozīmē, ka mēs varam ņemt rokās čūskas un ka tās mums neiedzels, vai arī ka mēs varam dzert indi un neaiziet bojā. Nē, protams, nē! Tas nozīmē, ka mums jāiet Viņa uzdevumā un jādara darbs, kuru Viņš mums prasa.

3. DIENA

Satiec Jēzu pārsteigumos!

Viņš apsolīja rūpēties par mums. Daudz brīnumu Viņš darīja pie tiem, kuri Viņu mīlēja un uzticīgi Viņam kalpoja. Viņš darīs brīnumu arī tavā dzīvē, ja vien tas būs vajadzīgs.

Bet viņi kļūdījās. Pēkšņi kāds pamanīja tuvojamies Cilvēku. Viņam nebija ne diadēmas, ne ķēniņa apģērba. Viņš izskatījās tieši tāpat kā tajās neaizmirstamajās dienās pirms Savas nāves.

“Tas ir Jēzus!” viņi sauca. “Jā, tas ir Jēzus!” Viņu balsī skanēja prieks, viņi bija To ļoti gaidījuši. Viņu redzēja pieci simti cilvēku, par to ir rakstīts Bībelē, 1. vēstulē korintiešiem 15:6. Vai nu jel kāds varēja šaubīties par Viņa augšāmcelšanos? Pieci simti cilvēku nevarēja kļūdīties!

Tad Jēzus viņus uzrunāja. Par nožēlu, mēs nezinām, ko Viņš tiem teica. Cik žēl, ka neviens nav pierakstījis Viņa vārdus!

Tikai daži jauki vārdi ir atstāti mums tās neaizmirstamās dienas piemiņai: “Man ir dota visa vara Debesīs un virs zemes. Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un, redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Vēl daudz bija jāstrādā, lai Viņa valstība varētu nodibināties virs zemes. Bet Viņa valstība nāks ne ar cīņu, bet ar mācību. Viņiem visiem ir jāpiedalās šī plāna īstenošanā. Viņiem jāiet pie visām tautām visā pasaulē, stāstot visiem par Dieva mīlestību, mācot ļaudis mīlēt citam citu un sagatavojot tos mūžīgai dzīvei. Viņiem būs jāpiedzīvo pārbaudījumi, grūtības un vilšanās, bet viņiem nav jābaidās. Jēzus būs ar viņiem vienmēr, ik dienas, līdz pasaules galam. Viņš nekad tos neaizmirsīs. Nekad! Lai paiet simti, tūkstoši gadu, vienmēr tie būs Viņam tuvi un dārgi. Nebūs nevienas dienas, ne stundas, ne minūtes, kad Viņš nedomās par tiem.

Jēzus teica: “Tāpēc ejiet!” Katrs vīrs, kas tur stāvēja, attiecināja Viņa vārdus uz sevi, katra sieviete domāja, ka tas ir teikts viņai. Tāpat bija ar zēniem un meitenēm, tie sacīja cits citam: “Viņš lika man iet! Jā! To sakot, Viņš raudzījās tieši uz mani!” Tā patiešām bija. Jēzus vēlējās, lai katrs, kas Viņu mīl, iet un māca visas tautas.

3. DIENA

Satiec Jēzu pārsteigumos!

“Bet šīs zīmes ticīgiem ies līdzī: Manā Vārdā tie ļaunus garus izdzīs, jaunām mēlēm runās, tie ar rokām pacels čūskas, un, kad tie dzers nāvīgas zāles, tad tās tiem nekaitēs. Neveseliem viņi rokas uzliks, un tie kļūs veseli.” Kāds apsolījums! Tas ir dots visiem, kuri ies un sludinās Dieva mīlestību! Protams, tas nenozīmē, ka mēs varam ņemt rokās čūskas un ka tās mums neiedzels, vai arī ka mēs varam dzert indi un neaiziet bojā. Nē, protams, nē! Tas nozīmē, ka mums jāiet Viņa uzdevumā un jādara darbs, kuru Viņš mums prasa.

Bībelē nav teikts, vai Jēzus ilgi palika kopā ar mācekļiem un ļaudīm uz kalna, bet mēs varam pieņemt, ka Viņš pavadīja ar tiem kopā visas četrdesmit dienas līdz Savai debesbraukšanai. “Tiem Viņš arī pēc savām ciešanām daudz skaidrām zīmēm bija dzīvs parādījies un četrdesmit dienas viņu vidū redzēts, runājis par Dieva valstību.” Brīnišķīgas dienas! Cik īsas tās likās! Cik ātri tās pagāja!

Viņš apsolīja rūpēties par mums. Daudz brīnumu Viņš darīja pie tiem, kuri Viņu mīlēja un uzticīgi Viņam kalpoja. Viņš darīs brīnumu arī tavā dzīvē, ja vien tas būs vajadzīgs.

4. DIENA

Nāciet pazemīgi kopā pie
Kristus!

Apustuļu darbi 1:12–14

ATMIŅAS PANTS

Apustuļu
darbi 1:14

**Tie visi vienprātīgi palika kopā
lūgšanās.**

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 1:12–14! No tiem, kuri bija augšistabā, kurš tevi pārsteidz visvairāk? Kāpēc?

AKTIVITĀTE

- Ar ģimeni vai draugiem nostājieties aplī ar muguru pret apļa centru (tātad ar seju uz āru). Pajautājiet: “Kāda izturēšanās mūs tuvina?” Katram jāpasaka viena atbilde. Kad cilvēks pasaka atbildi, aicini viņu pagriezties ar seju uz apļa centru. Turpini, līdz visi ir pagriezušies un stāv aplī ar seju uz iekšpusi.

LŪGŠANA

- Lūdz, lai nekas netraucētu tev novērtēt un cienīt savu ģimeni, draugus un draudzes ģimeni!

4. DIENA

Nāciet pazemīgi kopā pie Kristus!

ENĢEĻI DĀVĀ CERĪBU

Kamēr Jēzus bija Galilejā, Viņš lika Saviem vienpadsmit mācekļiem iet uz Jeruzalemi un tur Viņu sagaidīt. Mēs atrodam atkal viņus visus kopā pilsētā, šķiet, tajā pašā istabā, kurā viņi ieturēja pēdējo Vakarēdienu. Jēzus atkal ēda kopā ar viņiem.

Bet nu viss bija citādi, krusts jau bija pagātnē. Augšāmcelšanās jau bija notikusi. Jēzus bija miris un ir atkal dzīvs. Viņš dzīvos mūžīgi. Visa vara Debesīs un virs zemes pieder Viņam, un neviens Viņam to nevar atņemt.

Jēzus bija stiprs, bet cik vāji bija Viņa apustuļi! Tie bija pārāk vāji, lai nestu lielo atbildību līdz laikam, kad Viņš atgriezīsies uz šo zemi. Tāpēc Jēzus lika viņiem gaidīt Jeruzalemē, lai saņemtu “Tēva apsolījumu”.

Bet kas tas ir par “Tēva apsolījumu”? Tēvs vēlējās tiem dot kaut ko tādēļ, ka tie tik uzticīgi un patiesi bija sekojuši Viņa Dēlam. Tēvs paveiks viņos pārmaiņu, milzīgu pārmaiņu – no vienkāršiem zvejniekiem, nodokļu ievācējiem un citiem parastiem ļaudīm Viņš izveidos stiprus, drosmīgus, nenogurstošus Sava evaņģēlija vēstnešus. “Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni,” Jēzus sacīja, “bet jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām.”

Vēl joprojām domādami par Jēzu kā ķēniņu, tie jautāja: “Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Israēlim valstību?”

“Nav jūsu daļa zināt laikus un brīžus, ko Tēvs nolīcis Sava paša varā,” Jēzus tiem atbildēja, “bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums.”

Vai šis Svētā Gara spēks, kas nāks pār viņiem, nozīmē to, ka viņi valdīs ilgi gaidītajā valstībā? Nē, Svētais Gars sniegs viņiem spēku, gudrību un drosmi sludināt evaņģēliju visām tautām. “Un būsit mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdejā un Samarijā, un līdz pašam pasaules galam.”

Tā bija pavisam jauna doma. Kā mazais nabadzīgo, vienkāršo, mazizglītoto zvejnieku pulciņš spēs būt Jēzus liecinieki pilsētā, kurā rakstu mācītāji un farizeji nodeva Viņu nāvē? Kā viņi spēs bez naudas, bez jebkāda materiāla nodrošinājuma aiznest vēsti “līdz pašam pasaules galam”?

4. DIENA

Nāciet pazemīgi kopā pie Kristus!

Kādā veidā Tēva apsolītais Svētais Gars to paveiks? Būdami neizpratnē un pārsprieddami šos vārdus, apustuļi kopā ar Jēzu devās uz Eļļas kalnu, tikai šoreiz viņi neapstājās Ģetzemanes dārzā, bet uzkāpa kalna virsotnē. Viņi gāja ļoti lēni, jo kāds bija teicis, ka Jēzus drīz viņus atstās, tāpēc tie centās paildzināt Viņa klātbūtnes laiku. Nu Jēzus raudzījās uz tiem ar sevišķu maigumu un rūpēm.

Tuvojās šķiršanās brīdis. Viņš tos ļoti mīlēja, katru no tiem, viņi bija pavadījuši kopā vairāk nekā trīs gadus. Viņš zināja, ka drīz tos atstās, un zināja, cik daudz tiem būs jācieš Viņa vārda dēļ. Dārgais Pēteris! Mīlais Jānis! Dārgais Jēkabs! Un Toms! Kā Jēzus viņu mīlēja, neskatoties uz viņa šaubām! Un Matejs! Filips un pārējie!

“Es jūs svētīju, Es svētīju katru no jums!” Varu iedomāties, kā Viņš to saka asarām acīs. Piepeši tie pamanīja, ka Viņš ir atrāvies no zemes. Viņš sāka celties augšup. Jā! Augstāk, augstāk, augstāk. Viņš attālinājās no tiem arvien vairāk un vairāk, kamēr nozuda skatam pavisam.

“Paliec sveiks!” viņi sauca. “Paliec sveiks, dārgo Mācītāj!”

Iespējams, viņi māja rokām un raudzījās debesīs asaru pilnām acīm. Jēzus vairs nebija redzams, bet tie turpināja neatlaidīgi raudzīties turp, kur Viņš bija nozudis. Varbūt Viņš parādīsies vēl, kaut tikai vienu acumirkli? Bet Viņa vairs nebija. Nebija. Tos pārņēma izmisums un bezcerība. Tad tie pamanīja, ka viņiem piestājušies divi nepazīstami vīri. Abi bija ģērbusies baltās drēbēs. Kas tie varēja būt?

“Galilieši,” svešinieki uzrunāja mācekļus, “ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesīs aizejam.” Kā viņi to zina? Jā, šie divi bija eņģeļi, tos bija sūtījis dārgais Meistars, lai mierinātu Savus mācekļus, lai dotu tiem cerību par Savu drīzo atgriešanos! Cik brīnišķīgi! Savā godības pilnajā, varenajā ceļojumā uz Debesīm Viņš, Meistars, neaizmirsā Savus noskumušos, vairs zemes palikušos draugus. Nu viņi atgriezās Jeruzalemē ar lielu prieku. Visas skumjas izzuda, viņi bija allaž dievnamā, teica un slavēja Dievu ar lielu prieku un cerību, ka šis Jēzus, viņu Jēzus, atkal atgriezīsies. Cik gaiša ir viņu cerība!

4. DIENA

Nāciet pazemīgi kopā pie Kristus!

Cik brīnišķīgi, ka šī cerība ir arī mūsu dienās! Šis Jēzus tiešām atkal nāks! Šis Jēzus, kurš dziedināja slimos, uzmodināja mirušos, mīlēja bērnus, kurš atstāja tik jauku cerību, nāks atkal! Šis Jēzus no Nācaretes, Kapernaumas, Kānas, kurš darīja tik daudz laba, nesa tik daudz prieka un mierinājuma, Viņš atkal nāks! Tas nebūs cits Jēzus, nē. Tas būs tas pats Jēzus. Laiks Viņu nemainīs, jo Viņš vakar, šodien un mūžīgi ir tas pats. Kad Viņš atgriezīsies pa to pašu Debesu ceļu, Viņš būs tas pats Jēzus, kuru laiks nebūs padarījis citādu. Mēs pazīsim Viņu pēc Viņa smaida, pēc Viņa mīļās balss un pēc naglu rētām Viņa plaukstās.

5. DIENA

Nožēlo un tiec piepildīts ar
Svēto Garu!

Apustuļu darbi 2:1–6

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi 2:6

**Kad šī balss atskanēja, ļaužu pulks
sanāca kopā un izbijās, jo ikviens tos
dzirdēja runājam savā valodā.**

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 2:1–6! Ko darīja mācekļi, kad viņi saņēma Svēto Garu?

AKTIVITĀTE

- Lūdz katram aprakstīt kādu neaizmirstamu dāvanu, ko viņš ir saņēmis no ģimenes locekļa vai drauga, un pastāstīt, kāpēc tā viņam bija īpaša. Kā tu domā, ko Dievs vēlas uzdāvināt tev?

LŪGŠANA

- Lūdziet kopā, lai Dievs sūta Svētā Gara dāvanu katram ģimenes loceklim un draugam jūsu lokā!

5. DIENA

Nožēlo un tiec piepildīts ar
Svēto Garu!

UGUNS MĒLES NO DEBESĪM

Cik laimīgi bija eņģeļi godības pilnajā augšāmcelšanās dienā! Varu iedomāties viņu gaviles. Priecīgi viņi ielenca savu mīļoto Kungu un dziedāja Dāvida uzvaras dziesmu: “Jūs, vārti, paceliet savas palodas, un topiet augstākas jūs, mūžīgās durvis, lai Godības Ķēniņš ieiet!”

“Kas ir šis Godības Ķēniņš?” vaicāja Debesu iedzīvotāju balsis.

“Tas Kungs, stiprs un spēcīgs, Tas Kungs varens cīņā. Jūs, vārti, paceliet savas palodas, un topiet augstākas jūs, mūžīgās durvis, lai godības Ķēniņš ieiet! [...] Tas Kungs Cebaots, tas ir šis godības Ķēniņš!”

Jēzus tiešām ir lielākais Uzvarētājs. Viņš uzvarēja briesmīgajā cīņā ar sātanu. Viņš nomira un no jauna piecēlās. Viņš pierādīja, ka dievišķā mīlestība ir lielāka par sātana naidu un ka visi ienaidnieka plāni ir iznīcināti. Nu Viņš ieņēma vietu, kas tik ilgi uz Viņu bija gaidījusi.

Bet vai varenās godināšanas dēļ Viņš varēja aizmirst Savus uzticīgos sekotājus virs zemes? Nē, protams, nē! Viņš vēroja tos un rūpējās par tiem, cerēdams, ka tie nedarīs Viņam kaunu. Viņš stāstīja eņģeļiem par tiem – par Pēteri, Jāni, Jēkabu, Tomu un visiem pārējiem, un eņģeļi ar lielu interesi klausījās par Viņa uzticīgajiem mācekļiem, zemes draugiem. Ar nepacietību tie gaidīja Viņa pavēli doties uz zemi un palīdzēt mācekļiem.

Šajā laikā virs zemes, Jeruzalemē, kādā namā valdīja liels satraukums. Istaba bija ļaužu pārpilna, tur atradās simt divdesmit cilvēku. Viņu vidū bija vienpadsmit apustuļi, kuri uz Eļļas kalna bija redzējuši Jēzus debesbraukšanu. Visi pārējie ļoti vēlējās uzzināt notikušo.

“Vai tiešām jūs redzējāt, kā Viņš uzbrauc debesīs?” kāds jautāja. “Vai Viņš augstu pacēlās, un cik ilgi jūs varējāt Viņu redzēt?”

“Kas tas bija par mākonī?” cits jautāja. “Vai tas bija īsts mākonis vai arī liels eņģeļu pulks?”

“Pastāstiet mums sīkāk par abiem vīriem baltās drēbēs!” mudināja citi.

“Vai tiešām Jēzus bija tos sūtījis? Vai tā ir patiesība, ka tie stāstīja par Jēzus drīzu atgriešanos?”

5. DIENA

Nožēlo un tiec piepildīts ar
Svēto Garu!

Viņi atcerējās, kā Jēzus bija tiem pavēlējis palikt Jeruzalemē, “līdz kamēr tiksit apģērbti ar spēku no augšienes”. Ko tas nozīmē? Kas tas par spēku? Un kā tas atklāsies viņos? Neviens nevarēja atbildēt uz šiem jautājumiem. Viņiem bija jāgaida. Bet viņi zināja, ka Jēzus no Debesīm noteikti sūtīs viņiem apsolīto spēku. Viņi sāka lūgt un kādu laiku pavadīja kopīgā lūgšanā.

Tās bija brīnišķīgas kopējo lūgšanu stundas. Es iztēlojos, kā viņi pateicās Dievam, ka Viņš sūtījis Jēzu, kurš dzīvoja viņu vidū un nomira par viņiem. Tāpat es varu iztēloties, kā viņi pateicās Dievam par Jēzus mīlestību un par skaistajām, neizmirstamajām kopā ar Viņu pavadītajām dienām. Esmu pārliecināts, ka daudzi no viņiem stāstīja Dievam, cik ļoti viņiem ir vajadzīga drosme un spēks, lai varētu būt par Jēzus lieciniekiem, un cik ļoti viņi vēlas būt stipri, drosmīgi, labi un patiesi. Jo vairāk viņi tuvojās Dievam, jo tuvāki kļuva cits citam. Daudzi lūdza piedot ļaunos vārdus vai darbus, kuru dēļ viņi bija likuši ciest saviem tuvākajiem. Asarām acīs viņi lūdza: “Es tev piedodu, piedod arī tu man!” Viņi tiešām sāka sajūst sevī Jēzus pavēli – “lai jūs cits citu mīlat, kā es jūs esmu mīlējis”.

Dienu pēc dienas viņi palika kopā, gaidīdami Jēzus apsolīto spēku no augšienes. Pagāja septiņas nedēļas pēc krustā sišanas, pienāca Vasarsvētku diena, un tad notika kaut kas brīnumains.

Pēkšņi atskanēja it kā tuvojošās vētras troksnis, brīkšķēja logi, kratījās durvis. Pēc tam virs katra sanākušā parādījās uguns mēles. Tie, kuri atradās dziļāk istabā, ieraudzīja, kā iedegas uguns liesmas virs Pētera, Jāņa, Jēkaba un citiem apustuļiem. Likās, ka visa telpa deg ugunīs. Tā tiešām arī bija. Visi kļuva klusi. Apklusā lūdzēju balsis. Pēc lielā vētras trokšņa un uguns liesmām iestājās pilnīgs klusums. Tad visus piepildīja liels garīgs spēks, un tie sāka runāt par Jēzus lielo mīlestību. Viņi sajuta, ka tagad jāiet un jāvēsta pasaulei par Kunga augšāmcelšanos. No uguns mēlēs kvēlojošās istabas izgāja simt divdesmit vīru un sievu, Dieva uguns pildīti, lai nestu Viņa mīlestības gaismu un siltumu visattālākos zemeslodes nostūros.

6. DIENA

Drosmīgi nostājies par Kristu!

Apustuļu darbi 2:12–15

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi 2:14

**Bet Pēteris, nostājies ar tiem
vienpadsmit, iesāka runāt.**

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 2:14 un Mateja 26:69–75! Kā izmainījās Pētera rīcība pēc tam, kad viņu bija piepildījis Svētais Gars?

AKTIVITĀTE

- Jautā savai ģimenei, draugiem: “Kad un kur jūs varējāt vispārliciecināt kādu, kādus uzrunāt?”

LŪGŠANA

- Lūdziet, lai Svētais Gars atbrīvo katru cilvēku jūsu ģimenē un draugu lokā, lai viņi varētu pastāstīt labo vēsti par Jēzu ikvienam!

6. DIENA

Drosmīgi nostājies par Kristu!

LIESMU AIZDEDZINĀTIE VĀRDI

Mācekļiem par lielu izbrīnu, cittautieši Jeruzalemē saprata visu, ko viņi runāja. Ļaudis klausījās šo vienkāršo, neizglītoto mācekļu vēsti par Jēzus mīlestību, un viņu sejas izstaroja sevišķu gaismu.

“Vai visi šie, kas runā, nav galilieši? Kā tad mēs ikviens dzirdam savu dzimto valodu?” viņi brīnījās. Tas tiešām bija nesaprotami, kā šie ļaudis no Palestīnas ziemeļiem, kuri nekad nebija apmeklējuši skolu, varēja pārvaldīt uzreiz vairākas valodas, jo “partieši, mēdieši, ēlāmieši un kas dzīvojam Mezopotāmijā, Jūdejā un Kapadoķijā, Pontā un Āzijā, Frīģijā un Pamfīlijā, Ēģiptē un Lībijas novados uz Kirēnas pusi, un šie uz dzīvi apmetušies romieši [..], krētieši un arābi” katrs dzirdēja savu dzimto valodu.

“Kas tas ir?” viesi nesaprata. “Mēs dzirdam tos mūsu pašu valodās Dieva lielos darbus paužam.”

“Tie salda vīna pilni,” citi zobodamies sacīja.

To dzirdēdams, Pēteris bija saviļņots. Godības Ķēniņš nebija aizmirsis Savus draugus un sūtīja tiem apsolīto spēku. Pēteris nostājās visredzamākajā vietā un skaļi sauca: “Jūs, jūdi un visi, kas Jeruzalemē dzīvojat, lai tas jums ir zināms, un iegaumējiet manus vārdus; šie nav piedzēruši, kā jums šķiet, jo ir tikai dienas trešā stunda, bet te piepildās pravieša Joēla vārdi: “Tas notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi redzēs parādības, un jūsu sirmgalvji sapņos sapņus [..]” Israēlieši, uzklausiet šos vārdus: Nacarieti Jēzu, šo vīru, Dievs jūsu priekšā apliecinājis ar vareniem darbiem, brīnumiem un zīmēm, ko Dievs darījis caur Viņu jūsu vidū, kā jūs paši zināt, [..] jūs Viņu ar noziedznieku rokām esat piekaluši pie krusta un nonāvējuši. Viņu Dievs uzmodinājis, nāves sāpes raisīdams, jo nevarēja būt, ka tā Viņu paturētu savā varā [..] Brāļi, es uzdrošinos atklāti ar jums runāt par ciltstēvu Dāvidu; tas ir nomiris un apglabāts, un viņa kaps ir pie mums līdz šai dienai. Viņš bija pravietis, [..] to paredzēdams, [viņš] ir runājis par Kristus augšāmcelšanos [..] Šo Jēzu Dievs ir uzmodinājis, tam mēs

6. DIENA

Drosmīgi nostājies par Kristu!

visi esam liecinieki. Dieva labās rokas paaugstināts un no Tēva dabūjis Svētā Gara apsolījumu, Viņš izlējis To, ko jūs tagad redzat un dzirdat.”

Kāda svētruna! Skanīgā balsī, mirdzošām acīm Pēteris runāja par Jēzu – par Viņa dzīvi, Viņa nāvi, Viņa augšāmcelšanos, par to, ka Viņš ir piepildījis visus pravietojumus. Nebīdamies ne no priesteriem, ne rakstu mācītājiem, ne farizejiem, viņš sauca: “Tad lai viss Israēla nams zina un nešaubās, ka Dievs Viņu ir darījis par Kungu un Kristu, šo pašu Jēzu, ko jūs esat situši krustā.”

Pat apustuļi brīnījās par Pētera drosmi. Kas ar viņu noticis? Kā viņš piesaistījis visu šo ļaužu tūkstošu uzmanību, kuri nu klausījās viņā? Jā, ar viņu kaut kas bija noticis. Dieva spēks bija nācis pār viņu. Viņa sirds dega, Svētā Gara aizdedzināta. Bailīgais Pēteris, kurš trīs reizes bija atteicies no sava Kunga, kļuva par bezbailīgo Pēteri, sava Kunga lielāko liecinieku.

Pūlī atskanēja saucieni. “Brāļi, ko lai mēs darām?” ļaudis sauca.

“Atgriezieties,” Pēteris atbildēja, “un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu. Jo šis solījums dots jums un jūsu bērniem, un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.”

Vēl un vēl viņš runāja, aicinādams vecus un jaunus atdot sirdi Kungam.

“Izglābieties no šīs samaitātās cilts!” viņš aicināja. Un sekas bija brīnišķīgas. Trīs tūkstoši pieņēma Jēzu. Notika vislielākās kristības vēsturē – piedzima kristīgā draudze.

7. DIENA

Mācies liecināt par Jēzu!

Apustuļu darbi 2:17, 18

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi
2:17, 18

Tas notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu no Sava Gara pār visu miesu un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi redzēs parādības, un jūsu sirmgalvji sapņos sapņus.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Joēla 3:1, 2! Kas šajā tekstā tika pravietots par Svētā Gara izliešanos? Vai tu arī gribētu saņemt Svēto Garu? Kāpēc?

AKTIVITĀTE

- Paskaties uz savu ģimenes, draugu loku. Lūdz katram nosaukt kādu hobiju vai prasmi, kas ir kādam no klātesošajiem un ko viņš vēlētos iemācīties. Tāpat kā mēs varam iemācīt labas prasmes savai ģimenei un draugiem, mēs varam tiem arī parādīt ceļu uz ticību, drosmi un iedegt viņos misijas garu.

LŪGŠANA

- Lūdziet Dievu, lai Viņš piepilda jūs ar īpašu mīlestību pret saviem ģimenes locekļiem!

7. DIENA

Mācies liecināt par Jēzu!

KAD JĒZUS NĀKS

Mēs nezinām, cik ilgi Jānim bija atļauts ieskatīties Debesīs un redzēt skaistos skatus, ko viņam rādīja Jēzus. Varbūt tas ilga vairākas stundas. Varbūt vairākas dienas un naktis. Bet nu Jānis nešaubījās, ka Jēzus atgriezīsies, ka netaisnie tiks iznīcināti un ka jaunā kristīgā draudze noteikti uzvarēs. Vai viņam tiks rādīta šī uzvaru nesošā Jēzus cīņa? Jā, viņš redzēs tik daudz skaista, neapprakstāma un varena, ka tas stiprinās viņa ticību Kunga un Mācītāja uzvarai.

Pēkšņi no troņa atskanēja balss: “Slavējiet mūsu Dievu, visi Viņa kalpi, kas Viņu bīstas, mazie un lielie!” Tad Debesu iedzīvotāju atbilde skanēja “kā lielu ūdeņu krākšana un kā stipra pērkonu rūkšana, kas teica: “Alelujā! Jo ir sācis valdīt Kungs, mūsu Dievs, Visuvaldītājs. Priecāsimies, gaviļēsim un dosim Viņam godu, jo atnākušas Jēra kāzas.”. Jēra kāzas! Kristus savienošānās ar Viņa atpirktajiem, Debesu un zemes savienošānās uz mūžiem!

Tad Jānis redzēja, kā Līgavainis nāk pēc Savas līgavas. Cik varens skats! “Es redzēju debesis atvērtas,” viņš stāstīja, “un raugi: balts zirgs, un, kas sēd uz viņa, Tā vārds Uzticīgais un Patiesais, un Viņš tiesā un karo taisnīgi. Viņa acis ir uguns liesma un galvā Tam daudzi ķēniņu kroņi, Vārdu, kas Tam uzrakstīts, neviens nepazīst kā vien Viņš pats. Viņš tērpies drēbēs, kas asinīs mērkas, Viņu sauc: Dieva Vārds. Debesu kara pulki sekoja Viņam uz baltiem zirgiem, tērpti baltā tīrā audeklā. No Viņa mutes iziet ass zobens, ar ko satriekt tautas, Viņš min Dieva Visuvaldītāja bargo dusmu vīna spaidu. Uz Viņa tērpa, proti, sānos, ir rakstīts vārds: ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.”

Šī skata pārņemts, Jānis vēroja, kā varenā, iespaidīgā procesija tuvojas. Vai tas varēja būt tas pats pazemīgais Jēzus, kuru Viņš mīlēja un pazina kādreiz Galilejā? Jānis jutās saviļņots līdz sirds dziļumiem. Vai tas varēja būt tas pats Jēzus, kurš atļāva Sevi piesist pie krusta Golgātas kalnā? Jā, protams! Tas bija tas pats Jēzus! Tas, kuru laiks nav izmainījis, bet kurš tagad ir pelnītas slavas un goda vainagots.

Tad notika kaut kas ļoti savāds.

7. DIENA

Mācies liecināt par Jēzu!

“Es redzēju zvēru un visas zemes ķēniņus”, kas gribēja karot ar šo vareno pulku,” stāstīja Jānis. Tas bija ļoti nesekmīgs mēģinājums. Viņi tika iznīcināti vienā mirklī. Vai tas nozīmē, ka neviens nepriecāsies par Jēzus nākšanu? Ak, nē! Šeit rādīts, kas notiks ar tiem, kuri Viņu ienīst. Bet Viņa līgava Viņu šeit gaida ar nepacietību. Viņa uzticīgie sekotāji ar prieku raudzīsies uz Viņu, sacīdami: “Redzi, tas ir mūsu Dievs, mēs paļāvāmies uz Viņu, ka Viņš mūs izglābs! Tas ir mūsu Kungs, uz Viņu mēs cerējām! Priecāsimies un līksmosimies par Viņa žēlastību!”

Tajā dienā ticībā uz Kristu mirušie tiks atmodināti un “aizrauti gaisā padebešos, pretim Tam Kungam”. Jēzus, viņus sagaidīdams, tiem uzsmaidīs kā līgavainis savai līgavai, un Viņš uzņems tos Savā namā, viņiem sagatavotajos “mājokļos”.

Kāda tā būs diena! Vai arī jūs priecāsities par satikšanos ar Viņu?

8. DIENA

Mīli savu ticības ģimeni, kā
Jēzus to darīja!

Apustuļu darbi 2:41–47

ATMIŅAS PANTŠ

Apustuļu
darbi
2:41, 42

Kas viņa vārdus uzņēma, tos kristīja,(..) un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 2:41–47! Ko īpašu tu pamanīji, lasot par pirmo kristiešu draudzi? Vai esi redzējis tik daudz saticīgu cilvēku vienkopus? Vai tas ir iespējams un kādos gadījumos?

AKTIVITĀTE

- Pārmaiņus izdomājiet vienu lietu, ko kāds no jūsu ģimenes locekļiem vai draugiem ir darījis, lai praktiski parādītu, cik ļoti jūs mīl. Izspēlējiet to un noskaidrojiet, vai jūsu ģimene/draugi var atminēt, kas tas ir.

LŪGŠANA

- Lūdziet, lai Svētais Gars palīdz katram jūsu ģimenes loceklim/draugam mīlēt citam citu vārdos un darbos!

8. DIENA

Mīli savu ticības ģimeni, kā
Jēzus to darīja!

PASARGI TOS NO ĻAUNA

Kur tieši tas notika, to neviens nezina. Iespējams, tas bija augšistabā, varbūt tas notika atpūtas laikā pa ceļam uz Jeruzalemi. Bet varbūt tas bija Ģetzemanē. Tajā naktī Jēzus pēdējo reizi lūdza kopā ar Saviem mācekļiem. Viņi, protams, dzirdēja Jēzus lūgšanu, bet tikai Jānis to iegaumēja labāk par visiem, un nu arī mēs varam uzzināt, par ko Jēzus lūdza un cik ļoti Viņš tos mīlēja. Šo lūgšanu jūs to varat izlasīt Jāņa evaņģēlija 17. nodaļā.

Pacēlis skatu uz Debesīm, Jēzus sacīja: “Tēvs, Mana stunda ir nākusi: apskaidro Savu Dēlu, lai Dēls apskaidro Tevi. Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžīgo dzīvību. Bet šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu. Es Tevi esmu paaugstinājis virs zemes, pabeigdams to darbu, ko darīt Tu Man esi uzdevis. Un tagad apskaidro Tu Mani, Tēvs, ar to skaidrību, kas Man bija pie Tevis, pirms pasaule bija. Es Tavu Vārdu esmu darījis zināmu cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. Tavi tie bija, un Man Tu viņus devi, un Tavus vārdus tie ir turējuši.”

Jēzus nepieminēja viņu kļūdas un nepareizo rīcību, kā arī to, cik greizsirdīgi tie bija cits uz citu. Viņš stāstīja Tēvam par tiem tikai labu un lūdza tos pasargāt.

“Es lūdzu par viņiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man esi devis, jo viņi ir Tavi. Un viss, kas ir Mans, tas ir Tavs, un, kas ir Tavs, ir Mans, un Es esmu apskaidrots viņos. Es vairs neesmu pasaulē, bet viņi ir pasaulē, un Es eju pie Tevis. Svētais Tēvs, uzturi tos Savā vārdā, ko Tu Man esi devis, lai viņi ir viens, itin kā mēs. [...] Es nelūdzu, lai Tu viņus paņemtu no pasaules, bet lai Tu viņus pasargātu no ļauna. Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules. Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība.”

Jēzus domāja arī par tiem, kuri dzīvos un ticēs Viņam līdz laika beigām. “Bet ne par viņiem vien Es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem Man ticēs. Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule ticētu, ka Tu Mani esi sūtījis.”

8. DIENA

Mīli savu ticības ģimeni, kā
Jēzus to darīja!

“Tēvs!” Jūs arī tagad varat saklausīt Jēzus balsi lūdzam. “Tēvs, Es gribu, lai, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko Tu Man esi devis, lai viņi redzētu Manu skaidrību, ko Tu Man esi devis, tāpēc ka Tu Mani esi mīlējis, pirms pasaule bija radīta. Taisnais Tēvs! Pasaule Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. Un Es viņiem esmu darījis zināmu Tavu Vārdu un darīšu To zināmu, lai mīlestība, ar ko Tu Mani esi mīlējis, būtu viņos un arī Es būtu viņos.” Viņa lūgšana beidzās. Cik apbrīnojama ir šī lūgšana! Tā ir tik vienkārša un patiesa, un tajā ir tik daudz rūpju par citiem! Tā ir atvadu lūgšana par Saviem dārgajiem zemes draugiem. “Es Tevi lūdzu, neatstāj viņus, kad Es būšu aizgājis,” bija Jēzus pēdējais lūgums. “Es lūdzu Tevi, pasargi viņus no ļauna! Palīdzi viņiem mīlēt citam citu un dod, lai mēs varētu satikties reiz godības dienā.”

Cik jauki ir apzināties, ka šī lūgšana attiecas ne tikai uz Jēzus vienpadsmit mācekļiem, bet arī uz visiem Viņa sekotājiem visos laikos. Viņš lūdza par mani un tevi. Viņš lūdza, lai mēs vairītos no ļaunuma, lai mūsu sirds būtu pilna mīlestības citam uz citu un lai reiz kopā ar Viņu mēs izbaudītu mūžīgo dzīvību.

9. DIENA

Uzlūko aizmirstos un
parūpējies par viņiem!

Apustuļu darbi 3:1–10

ATMIŅAS PANTS

Apustuļu
darbi
3:16

**Viņa Vārds to ir dziedinājis, un ticība, kas
ar To nāk, tam devusi veselību jūsu visu
priekšā.**

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 3:1–10! Kurš pamudināja Pēteri un Jāni uzlūkot cietēju? Kāpēc?

AKTIVITĀTE

- Aicini katru savas ģimenes locekli, draugu pastāstīt par kādu sev pazīstamu cilvēku, kuram ir nepieciešama palīdzība. Kāpēc ne visi pamana cilvēkus, kuriem ir vajadzības?

LŪGŠANA

- Lūdziet, lai Dievs jums palīdz Jēzus acīm uzlūkot aizmirstos cilvēkus, kuriem nepieciešama palīdzība!

9. DIENA

Uzlūko aizmirstos un parūpējies
par viņiem!

NELAIMĪGĀ CILVĒKA DZIEDINĀŠANA

Kad nāca Dieva uguns un spēks, mācekļi saprata, ka nu viņiem dota ne tikai spēja runāt, bet arī dziedināt. Viņiem bija dota dažādu valodu dāvana, un viņi varēja dziedināt ļaudis no dažādām slimībām. Viņi kļuva par sludinātājiem un ārstiem. Darbu, ko Jēzus bija darījis viens, tagad darīja daudzi. Visa Jeruzaleme bija saviļņota!

Reiz Pēteris un Jānis, tuvodamies dievnamam, ieraudzīja cilvēku ar paralizētām kājām, kuru viņa draugi katru dienu atnesa pie vārtiem, un viņš tur stundām ilgi sēdēja, lūdzot dāvanas. Viņi to bija redzējuši arī agrāk un ļoti juta šim cilvēkam līdz. Nu viņi varēja tam palīdzēt.

“Skaties uz mums!” Pēteris sacīja slimajam cilvēkam. Nelaimīgais cieši raudzījās uz viņiem, gaidīdams dāvanu, bet apustuļiem priekš viņa bija kaut kas labāks par naudu.

“Sudraba un zelta man nav, ”Pēteris teica, “bet, kas man ir, to es tev dodu: nāc ar Jēzus Kristus vārdā – staigā!”

Pēteris paņēma vīru pie rokas un piecēla to. Vienā mirklī tā kājas kļuva veselas. “Un, uzlēcis kājās, viņš varēja staigāt: viņš iegāja kopā ar viņiem Templī, staigāja un lēkāja, un slavēja Dievu.” Jūs, protams, varat iedomāties, kas notika tālāk. Dziedinātais priecājās un neatgāja no Pētera un Jāņa, bet “visi ļaudis izbijušies saskrēja pie tiem”. Pūlis skatījās uz izdziedināto un brīnījās. Visi labi pazina šo nelaimīgo cilvēku. Viņi to bija redzējuši sēdam pie dievnama vārtiem daudz, daudz gadu, kopš pašas bērnības. Vairāk nekā četrdesmit gadus viņš bija paralizēts. Bet nu bija noticis neticamais, viņš varēja staigāt un lēkāt. Kāds brīnums!

Kad ļaudis sāka pulcēties, Pēteris nolēma izmantot izdevību un pastāstīt viņiem par Jēzu. “Israēlieši,” viņš sauca skaļā balsī pāri pūļa troksnim, “ko jūs brīnāties par to un ko jūs skatāties uz mums, it kā mēs paši ar savu spēku vai dievbijību būtu panākuši, ka šis staigā?” Tad viņš sāka runāt par Jēzu, kurš bija to paveicis. “Un tāpēc, ka šis [...] ir ticējis Viņa vārdam, Viņa vārds to ir dziedinājis, un ticība, kas ar To nāk, tam devusi veselību jūsu visu priekšā.”

9. DIENA

Uzlūko aizmirstos un parūpējies
par viņiem!

Pēc tam viņš aicināja ļaudis nožēlot grēkus un atdot sirdi Jēzum. Kamēr viņš runāja, pūlim pievienojās arvien vairāk un vairāk ļaužu, un drīz šeit atradās visi, kas vien bija dievnamā. Klausīties nāca arī daudzi priesteri, un viņi dzirdēja, kā Pēteris saka: “[..] bet jūs Svēto un Taisno esat aizlieguši un lūguši, lai jums dāvā slepkavu, bet dzīvības Valdnieku jūs esat nonāvējuši, Viņu Dievs ir uzmodinājis no mirušiem.”

Tas bija tas, no kā priesteri visvairāk baidījās. Jēzus apustuļi tagad visiem stāstīja, ka viņu Mācītājs ir augšāmcēlies. Viņiem jāapklust! Tūlīt pat! Un priesteri pasauca sardzi, bet Pēteris droši turpināja runāt. Dziļā saviļņojumā viņš teica: “Un nu, brāļi, es zinu, ka jūs aiz nezināšanas to esat darījuši, tāpat arī jūsu vadoņi. Bet, ko Dievs ar visu praviešu muti iepriekš sludinājis, ka Viņa Svaidītajam jācieš, to Viņš tā arī piepildījis. Tāpēc nožēlojiet savus grēkus un atgriezieties, lai jūsu grēki tiek izdeldēti un Tas Kungs liktu nākt atspirgšanas laikiem un sūtītu jums izredzēto Kristu Jēzu, kas Debesīm jāuzņem līdz tam laikam, kad viss būs panākts, par ko Dievs jau kopš seniem laikiem runājis ar svēto praviešu muti. [..] Jūs esat šo praviešu un šīs derības bērni, ko Dievs ir slēdzis ar jūsu tēviem, sacīdams uz Ābrahāmu: un tavos pēcnācējos tiks svētītas visas ciltis virs zemes.”

Pēc šiem vārdiem pie Pētera un Jāņa piegāja dievnama apsardzes virsnieki un apcietināja viņus. Bet bija jau par vēlu. Ļaudis jau bija dzirdējuši svētrunu. Tajā vakarā, atgriezdami mājās, viņi cieši sirdī zināja, ka Jēzus no Nācaretes tiešām ir Kristus, pasaules Pestītājs.

Nākamajā dienā dievnamā notika liela vadītāju sanāksme. Piedalījās arī Anna un Kajafa – tie, kuri vadīja Jēzus notiesāšanu. Viņi nolēma nekavējoties izsaukt Pēteri un Jāni.

“Kādā spēkā vai kādā vārdā jūs to esat darījuši?” priesteri viņiem jautāja.

9. DIENA

Uzlūko aizmirstos un parūpējies
par viņiem!

Tad Pēteris, Svētā Gara pilns, sacīja: “Šis stāv vesels jūsu priekšā nācarieša Jēzus Kristus vārdā, ko jūs esat situši krustā, bet ko Dievs uzmodinājis no mirušiem. [...] Jo nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana.” Tā Pēteris viņiem vēlreiz atkārtoja un atgādināja šo notikumu, viņš runāja tik droši un ar tādu spēku, ka vadītāji neuzdrīkstējās viņu pārtraukt. Viņi nevarēja saprast, kā šis vienkāršais zvejnieks spēj tā runāt. Viņi nevarēja saprast, kā viņš spēja darīt tādu brīnumu – kā visiem pazīstamais paralizētais vīrs kļuva vesels šo divu apustuļu pieskāriena rezultātā. Dziedinātais tagad stāvēja to priekšā vesels. Ko gan tie varēja teikt?

“Ko lai darām ar šiem cilvēkiem?” priesteri nesaprata. “Jo, ka tiešām brīnums caur tiem noticis, tas visiem ir zināms, kas Jeruzalemē dzīvo, un mēs to nevaram noliegt.”

Beidzot viņi nolēma, ka atļaidīs apustuļus un stingri brīdinās tos nerunāt par Jēzu. Bet viņi nezināja, ka šo zvejnieku sirdī liesmo Debesu uguns. Uzaicināti uz sinedriju, Pēteris un Jānis noklausījās viņu spriedumu un atbildēja: “Spriediet paši, vai ir taisnīgi Dieva priekšā jums vairāk klausīt nekā Dievam. Jo mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.”

Priesteri viņiem piedraudēja. Bet apustuļi aizgāja, apņēmušies sludināt arī turpmāk, pateikdamies Dievam par palīdzību, kuru Viņš tiem parādīja, un lūgdami gudrību un spēku.

10. DIENA

Esi devīgs un dāsns!

Apustuļu darbi 4:32–37

ATMIŅAS PANTS

Apustuļu
darbi
4:33

Apustuļi ar lielu spēku apliecināja Kunga Jēzus augšāmcelšanos, un liela žēlastība bija ar viņiem visiem.

DIEVA VĀRDA IZPĒTE

- Izlasi Apustuļu darbi 4:32, 33! Kāda ir saistība starp lielu dāsnumu un Svētā Gara spēku?

AKTIVITĀTE

- Sapulcējieties aplī. Lai katrs pēc kārtas īsi pastāsta par kādu nesavtīgu dāvanu, ko viņš ir devis, vai labu darbu, ko viņš ir darījis. Pēc tam lūdziet Svēto Garu, lai Viņš palīdz saprast Dieva Vārdu.

LŪGŠANA

- Lūdziet Svēto Garu, lai Viņš piepilda katru ģimenes locekli un draugu ar Jēzus prieku, kas izpaužas nesavtīgi dodot un kalpojot, lai Dieva misija pasaulē ietu plašumā!

10. DIENA

Esi devīgs un dāsns!

IEPRIECINĀŠANAS DĒLS

Kaut arī tas šķiet neticami, tomēr jau dažus mēnešus pēc Kristus krustā sišanas pieci tūkstoši cilvēku pieņēma Viņu par savu Pestītāju un tika kristīti Viņa vārdā. Šie vīri, viņu sievas un bērni nu veidoja lielāko Jeruzalemes iedzīvotāju daļu. Bez šaubām, priesteri un vadītāji bija šausmās. Bet jaunatgrieztie ļoti mīlēja savu Kungu un cits citu. Bībelē teikts, ka viņiem bija “viena sirds un viena dvēsele, neviens neko no savas mantas nesauca par savu, bet viņiem viss bija kopīgs [..] Viņu starpā arī nebija neviena, kam kā trūktu; jo tie, kam bija tīrumi vai nami, tos pārdeva un atnesa maksu par pārdoto un nolika apustuļiem pie kājām”. Nauda pēc tam tika izdalīta trūcīgajiem.

Viens no tiem, kuri pārdeva savu tīrumu un naudu atnesa apustuļiem, bija Jāzeps, saukts Barnaba. Viņš ar lielu prieku un no tīras sirds atnesa savu dāvanu. Protams, Pēteris, Jānis un visi pārējie bija ļoti priecīgi par viņa sirsnību un nosauca viņu par Barnabu, kas nozīmē ‘iepriecināšanas dēls’. Cik skaists vārds! Vai jūs vēlētos, lai jums šodien dotu tādu vārdu? Vai jūs tā varētu nosaukt jūsu tēvs un māte? Jūs tagad zināt, kā var iegūt šādu vārdu. Rīkojieties tāpat kā Jāzeps! Dariet visu, ko varat, ar prieku, neliekuļoti un labprātīgi.

Iepriecināšanas dēli (tāpat arī iepriecināšanas meitas) ir vajadzīgi visur. Viņi ir vajadzīgi mājās, skolā, draudzē. Vecāki, skolotāji, sludinātāji vienmēr tādus meklē.

Protams, ne jau visi bija tik pašreizējīgi jaunās draudzes labā kā Barnaba. Daži tomēr savu naudu nesa nelabprāt. Daži uzskatīja, ka apustuļi prasa pārāk daudz. Citi sprieda, ka šis kopīgais fonds nav vajadzīgs. Šo ļaužu vidū bija Ananija un viņa sieva Sapphira. Viņi bija dzirdējuši vēsti par lielo Mācītāju no Nācaretes, kurš ir augšāmcēlies no mirušiem. Tiem patika Viņa mācība, un tie ticēja, ka Viņš tiešām ir Israēla Mesija. Kad viņi redzēja, ka daudzi Jēzus sekotāji pārdod savus īpašumus un noliek naudu pie apustuļu kājām, arī viņi nolēma darīt tāpat. Viņi nolēma pārdot savu īpašumu un ziedot Dievam.

Bībelē nav tieši pateikts, par kādu summu viņi pārdeva savu mantu, bet acīmredzot viņi saņēma daudz, iespējams, pat vairāk nekā bija

10. DIENA

Esi devīgs un dāsns!

cerējuši. Kad nauda bija rokā, viņi to pārskaitīja vairākas reizes. Ātri vien viņi nolēma daļu paturēt, bet pārējo nodot Dievam. Kurš to uzzinās? Turklāt viņi ar savu naudu var rīkoties pēc pašu prāta.

Paņēmis naudu, Ananija devās turp, kur pie Pētera sanesa visas dāvanas. Viņš bija pārliecināts, ka saņems atzinību par šādu bagātīgu pienesumu. Bet, tur ieradies, viņš juta, ka nevar ieskatīties Pēterim acīs. Viņam radās vēlēšanās ātrāk nomest naudu un skriet prom. Kaut kas viņu darīja nemierīgu. Šķita, ka Pēteris redz viņam cauri un lasa viņa domas. Jā, tā tas tiešām bija!

“Ananija,” Pēteris sacīja, ne ar vienu vārdu nepateikdamies par Ananijas dāvanu. “Kāpēc sātans piepildījis tavu sirdi, ka tu meloji Svētajam Garam un paturēji sev daļu tīruma maksas? Vai tas, tavs būdams, nevarēja tavs palikt, un vai arī pārdots tas nebija tavā rīcībā? Kāpēc tu esi ieņēmis tādu lietu savā sirdī? Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam.”

Tātad Pēterim bija zināms viss, ko viņi slepeni bija nolēmuši. Kā viņš to uzzināja? Tas Ananijam bija neizturams trieciens, viņš “pakrita un nomira”. Jaunekļi aiznesa viņa līķi un to apraka.

Pa to laiku Sapphira gaidīja vīru atgriežamies. “Kas ar viņu noticis?” Sapphira brīnījās. Drīz viņa sāka uztraukties. “Kāpēc viņš tik ilgi neatgriežas, ceļš taču nav tāls... Protams, apustuļi būs lūguši viņu uzkavēties, pateikdamies par šādu dāvanu...” Viņa gaidīja trīs stundas un beidzot pati nolēma iet turp. Viņai ienākot, Pēteris vēl joprojām stāvēja pie galda, uz kura tika liktas dāvanas. Pirms Sapphira paguva ko pateikt, Pēteris jautāja: “Saki man, vai jūs šo tīrumu par tādu maksu esat pārdevuši?” Un viņš norādīja uz naudu, ko bija atnesis Ananija.

“Jā, par tādu,” viņa atbildēja, nemaz nenosarkdama.

“Kāpēc jūs savā starpā esat norunājuši kārdināt Tā Kunga Garu?” Pēteris jautāja. Viņa vēl nebija paguvusi jel ko atbildēt, kad Pēteris teica: “Redzi, to kājas, kas tavu vīru apglabājuši, ir durvju priekšā, un tie iznesīs arī tevi.”

Varu iedomāties, kā viņa iekliedzās: “Mans vīrs ir apglabāts? Ananija ir miris?” Un arī viņa nokrita un nomira, un jaunekļi “iznesa viņu ārā un apglabāja blakus viņas vīram”.

10. DIENA

Esi devīgs un dāsns!

“Un lielas bailes pārņēma visu draudzi.” Protams! Visi redzēja, ka Kunga Garu, kurš dara tik daudz brīnumu, nevar kārdināt. Nu visi varēja saskatīt milzīgo starpību starp Barnabu – iepriecināšanas dēlu – un Ananiju – izpostīšanas dēlu. Viens nesa mieru, otrs – šausmas. Viens savā labprātībā atnesa svētības un prieku draudzei, otrs savā patmīlībā radīja skumjas. Mums nekavējoties jāizlemj, par kuru no viņiem abiem kļūsim.

ATRODI VĀRDUS!

P	Ķ	S	Ņ	N	M	Ī	L	E	S	T	Ī	B	A	Ī	M	J	J	C	U
T	I	V	A	I	Z	L	Ū	G	Š	A	N	A	S	J	Ē	Z	U	S	Ī
Ā	Ļ	Ē	M	K	R	I	S	T	Ī	B	A	S	Q	Š	M	W	O	C	R
Ģ	D	T	Ņ	B	W	X	F	Ņ	Č	R	Ķ	Ā	D	R	A	U	D	Z	E
W	Ā	A	N	T	Ķ	P	Č	V	F	R	M	T	J	Ģ	S	Ē	E	Ū	M
Ā	S	I	K	A	L	P	O	Š	A	N	A	Ū	Ļ	A	Ā	Ņ	Č	Š	Ī
D	N	S	Ī	H	A	P	U	S	T	U	Ļ	I	D	L	Ū	K	A	S	X
W	U		B	B	L	Ū	G	Š	A	N	A	R	Č	A	K	L	U	M	S
Z	M	G	M	Ā	C	E	K	Ļ	I	R	A	B	Č	B	J	Ģ	Y	Ģ	I
Q	S	A	A	S	Ļ	R	K	R	I	U	Ģ	Ņ	V	Ū	I	Ģ	Č	D	E
P	Ģ	R	D	Ņ	J	Ž	I	Q	D	N	K	Z	U	M	Č	Ī	P	E	V
Ē	Ņ	S	G	Č	Ž	O	J	Z	E	Ņ	Ž	Z	E	Š	U	Ī	A	B	A
T	F	Ū	Ļ	Ļ	X	S	Ī	S	Ž	S	T	N	Ī	Č	L	D	K	E	N
E	C	Ū	Ī	Š	Ū	B	A	V	V	I	E	F	K	Ē	P	G	L	S	Ģ
R	I	Ē	D	T	A	V	T	Ē	C	Ģ	Q	A	P	Ū	L	G	A	I	Ē
I	E	J	Ķ	Ī	T	H	T	Ī	H	I	Ī	Ž	R	Ā	L	Ī	U	S	L
S	Ņ	F	Ī	Ī	X	Ī	B	Ļ	N	Č	S	Š	B	J	S	Ū	S	J	I
G	A	Š	B	U	B	A	O	Y	Ē	E	Ē	Ē	E	F	Ā	J	Ī	U	J
Ē	G	A	R	A		A	U	G	Ļ	I	J	K	Ī	Z	J	Ķ	B	O	S
Ū	B	J	S	Ū	Ē	I	Y	J	Ē	S	X	X	L	F	I	M	A	V	N

SVĒTAIS GARS
APUSTUĻI
PAKLAUSĪBA
UZTICĪBA
LŪGŠANA
GARA AUGĻI
DRAUDZE
ĢIMENE
MĪLESTĪBA
CIENA
ČAKLUMS
DĀSNUMS
NESAVTĪBA
SADRAUDZĪBA
MĀCEKĻI
KRISTĪBAS
LŪKAS
EVANĢĒLIJS
GLĀBĒJS
PĒTERIS
SVĒTĪBAS
KALPOŠANA
AIZLŪGŠANAS
DEBESIS
JĒZUS